

CONSILIUL LEGISLATIV

Pleoul permar... al Senatului

Nr. 79 25 martie 2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea art. 46 din Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii și a art. 56 din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea art. 46 din Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii și a art. 56 din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii (b79/19.02.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/841/23.02.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D116/24.02.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 46 din Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii, cu modificările ulterioare, și a art. 56 alin. (1) și (2) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit Expunerii de motive, prin prezenta propunere legislativă se urmărește *„armonizarea dispozițiilor Legii nr. 360/2023 (...) și ale Legii nr. 53/2003 (...) cu exigențele constituționale referitoare la dreptul la muncă și dreptul la pensie pentru limită de vârstă, astfel cum au fost clarificate în jurisprudența Curții Constituționale”*. Astfel, se preconizează:

- consacrarea expresă a principiului potrivit căruia *„pensia pentru limită de vârstă se acordă exclusiv în funcție de îndeplinirea condițiilor legale privind vârsta și stagiul de cotizare, fără a putea fi condiționată*

de existență, suspendarea sau încetarea unui raport de muncă ori de serviciu”;

- stabilirea faptului că „exercitarea unei activități profesionale de către beneficiarul pensiei pentru limită de vârstă nu poate constitui temei pentru suspendarea sau retragerea pensiei”;

- „excluderea pensionării ca fapt juridic extinctiv al raportului de muncă”.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Semnalăm că, pentru a respecta structura prevăzută la art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **Expunerea de motive** necesită completări, urmând a se prezenta în mod clar insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare și a se include referiri la impactul financiar asupra bugetului general consolidat, precum și la consultările derulate în vederea elaborării prezentei propuneri.

De asemenea, instrumentul de prezentare și motivare ar trebui să cuprindă și concluziile studiilor și lucrărilor de cercetare care au stat la baza elaborării proiectului, referiri la jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și, eventual, la dreptul comparat în materie.

Atragem atenția asupra faptului că o fundamentare sumară nu asigură înțelegerea soluțiilor preconizate și, cu precădere, a scopului și a corectitudinii acestora în raport cu jurisprudența obligatorie a Curții Constituționale și a Curții de la Luxemburg.

5. La **titlu**, pentru rigoarea exprimării, sintagma „Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii” se va înlocui cu sintagma „**Legea nr. 53/2003 - Codul muncii**”.

În plus, titlul propunerii va trebui revăzut în funcție de modul de concretizare a intervențiilor legislative vizate, revăzute conform observațiilor subsecvente.

6. La **art. I**, cu privire la textul preconizat pentru **art. 46 din Legea nr. 360/2023**, observăm că prin modificarea propusă urmărește eliminarea normei cuprinse la actualul alin. (2) al art. 46, potrivit căreia

„Persoanele asigurate în sistemul public de pensii care îndeplinesc condițiile de înscriere la pensie prevăzute la alin. (1) pot opta între acordarea pensiei pentru limită de vârstă și continuarea activității, cu acordul anual al angajatorului, până la împlinirea vârstei de 70 de ani”, precum și reglementarea unor precizări sau explicații referitoare la norma de la alin. (1).

Chiar dacă art. 38 alin. (3) teza I din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede posibilitatea utilizării unor explicații prin norme interpretative, aceasta doar în măsura în care ele sunt strict necesare pentru înțelegerea textului, normele propuse ca alin. (2) și (3) ale art. 46, nu sunt nici necesare și nici nu beneficiază de redactare univocă, pentru a permite înțelegerea mai facilă a alin. (1), care de altfel nu are nevoie de clarificări.

Prin urmare, pentru motivele de mai sus, precum și pentru evitarea interpretărilor eronate, ce pot fi generate de folosirea, spre exemplu, a expresiilor „raport de muncă ori de serviciu, public sau privat” și „retragerea dreptului la pensie”, propunem renunțarea la textele propuse ca alin. (2) și (3) la art. 46.

Date fiind acestea, intenția de reglementare ar trebui exprimată printr-o intervenție legislativă de abrogare a actualului alin. (2) al art. 46, deoarece alin. (1) *de lege lata* și *de lege ferenda* sunt identice.

7. Analizând **art. II**, observăm că se urmărește, de fapt, abrogarea lit. c) a art. 56 alin. (1) din Codul muncii și modificarea în consecință a alin. (2), generată de eliminarea cazului de încetare de drept prevăzut la lit. c) *de lege lata*.

Prin urmare, pentru corecta reflectare a intenției normative, propunem următoarea reformulare a art. II:

„Art. II. - **Articolul 56 din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii**, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică **după cum urmează**:

„1. La alineatul (1), litera c) se abrogă.

2. Alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

«(2) Pentru situațiile prevăzute la ...»”.

În plus, precizăm că art. 56 conține și alin. (3) și (4), asupra cărora nu se intervine prin prezenta propunere.

Astfel, la alin. (3), care ar rămâne nemodificat se prevede că „Angajatorul nu poate îngreuna sau limita dreptul salariații de a continua activitatea în condițiile **prevăzute la alin. (1) lit. c) teza întâi**”.

Observăm că alin. (3) face trimitere la alin. (1) lit. c) teza întâi, teză care, de lege lata, vizează cazul încetării de drept a contractului individual de muncă „la data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare sau, cu caracter excepțional, pentru salariața care optează în scris pentru continuarea executării contractului individual de muncă, în termen de 30 de zile calendaristice anterior împlinirii condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare, la vârsta de 65 de ani”, însă prevederea de la alin. (1) lit. c) se urmărește a fi eliminată prin modificarea integrală a alin. (1) al art. 56, după cum este exprimată în proiect intenția de legiferare.

Potrivit alin. (4) în forma în vigoare, „Pe baza unei cereri formulate cu 30 de zile înainte de data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare și cu aprobarea angajatorului, salariatul poate fi menținut în aceeași funcție maximum 3 ani peste vârsta standard de pensionare, cu posibilitatea prelungirii anuale a contractului individual de muncă”.

Date fiind cele de mai sus, semnalăm că **prin eliminarea cazului de încetare de drept prevăzut la actuala lit. c) a alin.(1), normele de la alin. (3) și (4) nu se vor mai putea aplica**, prima deoarece va cuprinde o soluție incompletă, căci trimiterea vizează un text privind salariațele, care nu va mai exista în economia propusă a alin. (1), iar a doua pentru că menționează „data îndeplinirii cumulative a condițiilor de vârstă standard și a stagiului minim de cotizare pentru pensionare”, care, de asemenea, nu mai prezintă relevanță prin eliminarea cazului reglementat în prezent la lit. c) a alin. (1).

În consecință, pentru claritatea și predictibilitatea normelor, precum și pentru o corectă aplicare a actului normativ, este necesară corelarea soluțiilor *de lege lata* de la alin. (3) și (4) ale art. 56 cu cele *de lege ferenda* de la alin. (1) și (2), urmând ca eventualele intervenții legislative să se reflecte în puncte distincte ale art. II. **O altă soluție ar putea fi modificarea integrală a art. 56**, nu doar a alin. (1) și (2), urmând ca partea dispozitivă de la art. II să se reformuleze în consecință.

8. Cu privire la dispoziția de republicare cuprinsă la **art. III**, atragem atenția asupra faptului că, **la momentul în care se va adopta prezenta propunere legislativă, este necesară verificarea respectării prevederilor art. 70 alin. (4) din Legea nr. 24/2000**, potrivit căreia *„Republicarea actelor normative modificate sau completate prin ordonanțe ale Guvernului se face după aprobarea acestora din urmă prin lege, pentru a nu se crea eventuale discrepante cu actul de aprobare, în cazul în care acesta aduce alte modificări ordonanței supuse aprobării”*, dat fiind că, în prezent, la momentul avizării propunerii legislative, există ordonanțe de urgență ale Guvernului¹ prin care a fost completat Codul muncii, încă neaprobate prin lege.

În funcție de aprobarea sau nu prin lege a ordonanțelor Guvernului, la data adoptării propunerii legislative, se va menține sau elimina art. III.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București

Nr. 262/24.03.2026

¹ Cu titlu de exemplu, menționăm Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.